3. PROTOKOL O ŠTATÚTE SÚDNEHO DVORA EURÓPSKEJ ÚNIE

VYSOKÉ ZMLUVNÉ STRANY,

ŽELAJÚC SI ustanoviť Štatút Súdneho dvora Európskej únie uvedený v článku III-381 ústavy,

SA DOHODLI na týchto ustanoveniach, ktoré sú pripojené k Zmluve o Ústave pre Európu a k Zmluve o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu:

Článok 1

Súdny dvor Európskej únie je zriadený a pôsobí v súlade s ústavou, Zmluvou o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu (Zmluva o ESAE) a týmto štatútom.

HLAVA I

SUDCOVIA A GENERÁLNI ADVOKÁTI

Článok 2

Pred nástupom do funkcie zloží každý sudca pred Súdnym dvorom na verejnom zasadaní sľub, že svoju funkciu bude vykonávať nestranne a podľa svojho najlepšieho svedomia a bude zachovávať mlčanlivosť o obsahu porád.

Článok 3

Sudcovia nepodliehajú právomoci iných súdnych orgánov. Po ukončení ich funkcie aj naďalej požívajú imunitu v súvislosti s úkonmi, ktoré urobili pri výkone ich úradnej funkcie vrátane všetkých ústnych a písomných prejavov.

Imunity ich môže zbaviť Súdny dvor zasadajúci v pléne. Ak sa rozhodnutie týka člena Všeobecného súdu alebo osobitného súdu, Súdny dvor rozhoduje po porade s dotknutým súdom.

Ak je sudca zbavený imunity a začalo proti nemu trestné konanie, toto trestné konanie môže proti nemu viesť v ktoromkoľvek z členských štátov len súdny orgán príslušný súdiť členov najvyšších vnútroštátnych súdov.

Články 11 až 14 a článok 17 Protokolu o výsadách a imunitách Únie sa vzťahujú na sudcov, generálnych advokátov, tajomníkov a pomocných spravodajcov Súdneho dvora Európskej únie bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia týkajúce sa imunity sudcov voči právomoci súdov, ktoré sú vymedzené v prvom, druhom a treťom odseku.

Článok 4

Sudcovia nesmú vykonávať žiadne politické funkcie alebo funkcie vo verejnej správe.

Nesmú vykonávať žiadnu zárobkovú alebo nezárobkovú činnosť, pokiaľ im vo výnimočných prípadoch Rada jednoduchou väčšinou neudelí výnimku európskym rozhodnutím.

Pri nástupe do funkcie sa slávnostne zaviažu, že počas svojho funkčného obdobia aj po jeho skončení budú plniť povinnosti vyplývajúce z tejto funkcie, najmä povinnosť konať čestne a obozretne pri prijímaní určitých miest alebo výhod po skončení funkcie.

V prípade pochybností rozhodne Súdny dvor. Ak sa rozhodnutie týka člena Všeobecného súdu alebo osobitného súdu, Súdny dvor rozhodne po porade s dotknutým súdom.

Článok 5

Funkcia sudcu končí okrem riadneho uplynutia funkčného obdobia alebo smrti aj vzdaním sa funkcie.

Ak sa sudca vzdá funkcie, písomne to oznámi predsedovi Súdneho dvora, ktorý oznámenie postúpi predsedovi Rady. Oznámením predsedovi Rady sa miesto sudcu uvoľní.

S výnimkou prípadov, keď sa uplatňuje článok 6, zostáva sudca vo funkcii až dovtedy, keď funkciu prevezme jeho nástupca.

Článok 6

Sudca môže byť zbavený funkcie alebo práva na dôchodok alebo ostatných výhod súvisiacich s jeho funkciou, len ak podľa jednomyseľného stanoviska sudcov a generálnych advokátov Súdneho dvora prestal spĺňať požadované podmienky alebo si neplní povinnosti vyplývajúce z jeho funkcie. Dotknutý sudca sa tohto rozhodovania nezúčastňuje. Ak sa rozhodnutie týka člena Všeobecného súdu alebo osobitného súdu, Súdny dvor rozhoduje po porade s dotknutým súdom.

Tajomník upovedomí o rozhodnutí Súdneho dvora predsedu Európskeho parlamentu a predsedu Komisie a doručí ho predsedovi Rady.

V prípade rozhodnutia o zbavení sudcu funkcie sa týmto posledným doručením miesto sudcu uvoľní.

Článok 7

Sudca, ktorý má nahradiť člena, ktorého funkčné obdobie neuplynulo riadnym spôsobom, je vymenovaný len na zvyšok funkčného obdobia jeho predchodcu.

Článok 8

Ustanovenia článkov 2 až 7 sa vzťahujú na generálnych advokátov.

HLAVA II

ORGANIZÁCIA SÚDNEHO DVORA

Článok 9

Čiastočná obmena sudcov, ktorá sa koná každé tri roky, sa týka striedavo trinástich a dvanástich sudcov.

Čiastočná obmena generálnych advokátov, ktorá sa koná každé tri roky, sa týka vždy štyroch generálnych advokátov.

Článok 10

Tajomník skladá pred Súdnym dvorom sľub, že svoju funkciu bude vykonávať nestranne a podľa svojho najlepšieho svedomia a bude zachovávať mlčanlivosť o obsahu porád, po ktorých rozhoduje Súdny dvor.

Článok 11

Súdny dvor zabezpečí zastupovanie tajomníka v prípade prekážky jeho účasti.

Článok 12

Súdny dvor má k dispozícii úradníkov a iných zamestnancov, ktorí zabezpečujú plnenie jeho úloh. Títo podliehajú tajomníkovi pod dohľadom predsedu.

Článok 13

Európsky zákon môže ustanoviť možnosť vymenovania pomocných spravodajcov a upraviť ich postavenie. Prijíma sa na základe žiadosti Súdneho dvora. Pomocní spravodajcovia môžu byť povolaní zúčastniť sa za podmienok uvedených v rokovacom poriadku na dokazovaní vo veciach predložených Súdnemu dvoru a spolupracovať so sudcom spravodajcom.

Pomocní spravodajcovia sú vyberaní z osôb, ktoré poskytujú záruku úplnej nezávislosti a ktoré majú potrebné právnické vzdelanie; vymenúva ich Rada európskym rozhodnutím, ktoré prijíma jednoduchou väčšinou. Pred Súdnym dvorom skladajú sľub, že svoju funkciu budú vykonávať nestranne a podľa svojho najlepšieho svedomia a budú zachovávať mlčanlivosť o obsahu porád.

Článok 14

Sudcovia, generálni advokáti a tajomník musia mať bydlisko v sídle Súdneho dvora.

Článok 15

Súdny dvor plní svoje úlohy nepretržite. Trvanie súdnych prázdnin určí Súdny dvor s prihliadnutím na služobné potreby.

Článok 16

Súdny dvor vytvára komory zložené z troch a piatich sudcov. Sudcovia si z vlastných radov zvolia predsedov komôr. Predsedovia komôr zložených z piatich sudcov sú volení na tri roky. Možno ich zvoliť znova iba raz.

Veľká komora sa skladá z trinástich sudcov. Predsedá jej predseda Súdneho dvora. Veľkú komoru tvoria tiež predsedovia komôr zložených z piatich sudcov a ďalší sudcovia vymenovaní v súlade s podmienkami ustanovenými v rokovacom poriadku.

Súdny dvor zasadá vo veľkej komore, ak o to požiada členský štát alebo inštitúcia Únie, ktorý je účastníkom konania.

Súdny dvor zasadá v pléne vo veciach predložených podľa článku III-335 ods. 2, článku III-347 druhej zarážky, článku III-349 alebo článku III-385 ods. 6 ústavy.

Okrem toho môže Súdny dvor po vypočutí generálneho advokáta rozhodnúť o postúpení veci plénu, ak sa domnieva, že predložená vec je mimoriadne dôležitá.

Článok 17

Rozhodnutia Súdneho dvora sú platné len vtedy, ak zasadá nepárny počet sudcov.

Rozhodnutia komôr zložených z troch alebo piatich sudcov sú platné len vtedy, ak sú prijaté troma sudcami.

Rozhodnutia veľkej komory sú platné len vtedy, ak zasadá deväť sudcov.

Rozhodnutia Súdneho dvora zasadajúceho v pléne sú platné len vtedy, ak zasadá pätnásť sudcov.

Ak sa jeden zo sudcov komory nemôže zúčastniť zasadania, môže byť na zasadanie prizvaný sudca z inej komory v súlade s podmienkami ustanovenými v rokovacom poriadku.

Článok 18

Žiadny sudca ani generálny advokát sa nemôže zúčastniť prejednávania a rozhodovania o veci, v ktorej predtým vystupoval ako splnomocnený zástupca, poradca alebo advokát jedného z účastníkov konania, alebo o ktorej rozhodoval ako člen súdu, vyšetrovacej komisie alebo z akéhokoľvek iného dôvodu.

Ak sa z nejakého osobitného dôvodu ktorýkoľvek sudca alebo generálny advokát domnieva, že by sa nemal zúčastniť rozhodovania alebo preskúmavania určitej veci, oznámi to predsedovi. Ak sa z nejakého osobitného dôvodu predseda domnieva, že by ktorýkoľvek sudca alebo generálny advokát nemal z osobitného dôvodu zasadať alebo predkladať návrhy v určitej veci, oznámi mu to.

V prípade ťažkostí pri uplatňovaní tohto článku rozhodne Súdny dvor.

Účastník konania nemôže požiadať o zmenu zloženia Súdneho dvora alebo jednej z jeho komôr z dôvodu štátnej príslušnosti sudcu alebo z dôvodu, že na Súdnom dvore alebo v komore nie je sudca, ktorý by mal štátnu príslušnosť tohto účastníka.

HLAVA III

KONANIE PRED SÚDNYM DVOROM

Článok 19

Členské štáty a inštitúcie Únie zastupuje na Súdnom dvore splnomocnený zástupca vymenovaný pre každý prípad osobitne; splnomocnenému zástupcovi môže pomáhať poradca alebo advokát.

Štáty, ktoré nie sú členskými štátmi, ale ktoré sú zmluvnými stranami Dohody o Európskom hospodárskom priestore, a taktiež Dozorný úrad EZVO uvedený v tejto dohode, sú zastupované rovnakým spôsobom.

Ostatných účastníkov konania zastupuje advokát.

Účastníka konania môže pred Súdnym dvorom zastupovať alebo mu pomáhať len advokát, ktorý má oprávnenie vykonávať advokátsku činnosť pred súdom členského štátu alebo iného štátu, ktorý je zmluvnou stranou Dohody o Európskom hospodárskom priestore.

Splnomocnení zástupcovia, poradcovia a advokáti vystupujúci pred Súdnym dvorom majú práva a imunity potrebné na nezávislý výkon svojich funkcií za podmienok uvedených v rokovacom poriadku.

Voči týmto poradcom a advokátom, ktorí vystupujú pred Súdnym dvorom, má Súdny dvor za podmienok ustanovených v rokovacom poriadku právomoci, ktoré sú všeobecne priznávané súdnym orgánom.

Vysokoškolskí učitelia, ktorí sú štátnymi príslušníkmi členského štátu, ktorého právny poriadok im priznáva právo zastupovať pred súdom, majú pred Súdnym dvorom rovnaké práva, aké tento článok priznáva advokátom.

Článok 20

Konanie pred Súdnym dvorom pozostáva z dvoch častí: písomnej a ústnej.

Písomné konanie pozostáva z doručovania návrhu na začatie konania, vyjadrení, vyjadrení k žalobe, pripomienok a prípadných replík, ako aj všetkých listín a dokumentov alebo ich overených kópií účastníkom konania, inštitúciám, orgánom, úradom alebo agentúram Únie, ktorých akty sú predmetom konania.

Doručovanie zabezpečuje tajomník v poradí a v lehotách uvedených v rokovacom poriadku.

Ústne konanie pozostáva z čítania správy predloženej sudcom spravodajcom, z výsluchu splnomocnených zástupcov, poradcov a advokátov, a z prednesu návrhov generálnym advokátom, prípadne z výsluchu svedkov a znalcov.

Ak sa Súdny dvor domnieva, že prejednávaná vec nenastolí novú právnu otázku, môže po vypočutí generálneho advokáta rozhodnúť, že o veci sa rozhodne bez návrhov generálneho advokáta.

Článok 21

Konanie pred Súdnym dvorom sa začína podaním návrhu adresovaného tajomníkovi. Návrh musí obsahovať meno a bydlisko navrhovateľa, označenie zástupcu, označenie odporcu alebo odporcov, predmet konania, čoho sa navrhovateľ domáha, a stručné vysvetlenie dôvodov návrhu.

K návrhu sa v prípade potreby priloží právny akt, ktorého zrušenia sa navrhovateľ domáha, alebo v prípade upravenom v článku III-367 ústavy listina preukazujúca dátum, kedy bola inštitúcia v súlade s uvedeným článkom vyzvaná, aby konala. Ak tieto listiny nie sú priložené k návrhu, tajomník vyzve navrhovateľa, aby ich predložil v primeranej lehote; návrh nemožno zamietnuť z toho dôvodu, že požadované listiny boli predložené až po uplynutí lehoty stanovenej pre podanie návrhu.

Článok 22

V prípadoch upravených v článku 18 Zmluvy o ESAE konanie pred Súdnym dvorom začína podaním návrhu adresovaného tajomníkovi. Návrh obsahuje meno a bydlisko navrhovateľa, označenie zástupcu, označenie rozhodnutia, proti ktorému sa návrh podáva, označenie odporcov, predmet konania, čoho sa navrhovateľ domáha, a stručné vysvetlenie dôvodov návrhu.

K návrhu musí byť priložená overená kópia napadnutého rozhodnutia Arbitrážneho výboru.

Ak Súdny dvor návrh zamietne, nadobudne rozhodnutie Arbitrážneho výboru právoplatnosť.

Ak Súdny dvor zruší rozhodnutie Arbitrážneho výboru, na návrh jedného z účastníkov konania sa môže vec vrátiť na ďalšie konanie Arbitrážnemu výboru, ak je to dôvodné. Arbitrážny výbor je viazaný rozhodnutiami Súdneho dvora o právnych otázkach.

Článok 23

V prípadoch uvedených v článku III-369 ústavy rozhodnutie súdneho orgánu členského štátu, ktorým preruší svoje konanie a podá návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke Súdnemu dvoru, doručí Súdnemu dvoru príslušný súd. Toto rozhodnutie potom doručí tajomník Súdneho dvora účastníkom konania, členským štátom a Komisii, ako aj inštitúcii, orgánu, úradu alebo agentúre, ktoré prijali akt, ktorého platnosť alebo výklad sú sporné.

Účastníci konania, členské štáty, Komisia, prípadne aj inštitúcia, orgán, úrad alebo agentúra, ktoré prijali akt, ktorého platnosť alebo výklad sú sporné, sú oprávnené predložiť Súdnemu dvoru do dvoch mesiacov od tohto posledného doručenia vyjadrenia alebo písomné pripomienky.

Rozhodnutie vnútroštátneho súdneho orgánu okrem toho doručuje tajomník Súdneho dvora štátom, ktoré nie sú členskými štátmi, ale ktoré sú zmluvnými stranami Dohody o Európskom hospodárskom priestore, a taktiež Dozornému úradu EZVO uvedenému v tejto dohode, ktoré môžu do dvoch mesiacov od doručenia predložiť Súdnemu dvoru svoje vyjadrenia alebo písomné pripomienky, ak sa vec týka niektorej z oblastí uplatňovania tejto dohody. Tento odsek sa neuplatňuje na otázky, ktoré patria do pôsobnosti Zmluvy o ESAE.

Ak dohoda týkajúca sa určitej oblasti uzavretá medzi Radou a jedným alebo viacerými tretími krajinami ustanovuje, že tieto krajiny sú oprávnené predložiť svoje vyjadrenia alebo písomné pripomienky v prípade, že súdny orgán členského štátu podá na Súdny dvor návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke patriacej do oblasti pôsobnosti takejto dohody, rozhodnutie vnútroštátneho súdneho orgánu obsahujúce takúto otázku sa tiež doručuje dotknutým tretím krajinám, ktoré môžu v lehote dvoch mesiacov odo dňa doručenia predložiť Súdnemu dvoru svoje vyjadrenia alebo písomné pripomienky.

Článok 24

Súdny dvor môže účastníkov konania požiadať, aby predložili všetky dokumenty a poskytli všetky informácie, ktoré považuje za žiaduce. O odmietnutí poskytnutia uvedených listín a informácií Súdny dvor spíše záznam.

Súdny dvor môže požiadať aj členské štáty a inštitúcie, orgány, úrady a agentúry Únie, ktoré nie sú účastníkmi konania, aby poskytli všetky informácie, ktoré považuje za potrebné pre konanie.

Článok 25

Súdny dvor môže kedykoľvek poveriť osobu, združenie osôb, úrad, výbor alebo inú inštitúciu podľa svojho výberu vypracovaním znaleckého posudku.

Článok 26

Svedkovia môžu byť vypočutí za podmienok ustanovených v rokovacom poriadku.

Článok 27

Voči svedkom, ktorí sa nedostavia pred Súdny dvor, má Súdny dvor právomoci, ktoré sú všeobecne priznávané súdom, a môže ukladať peňažné pokuty za podmienok ustanovených v rokovacom poriadku.

Článok 28

Svedkovia a znalci môžu byť vypočutí pod prísahou vo forme uvedenej v rokovacom poriadku alebo spôsobom ustanoveným právnym poriadkom ich krajiny.

Článok 29

Súdny dvor môže dožiadať formou uznesenia, aby bol svedok alebo znalec vypočutý súdnym orgánom v mieste jeho bydliska.

Dožiadanie o výsluch svedka alebo znalca sa zasiela príslušnému súdnemu orgánu podľa podmienok uvedených v rokovacom poriadku. Spisový materiál vyplývajúci z vykonaných úkonov dožiadania sa pošle Súdnemu dvoru za rovnakých podmienok.

Súdny dvor platí trovy konania bez toho, aby bolo dotknuté právo uložiť prípadne ich náhradu účastníkom konania.

Článok 30

Členský štát považuje porušenie prísahy svedkom alebo znalcom za čin obdobný trestnému činu spáchaný pred jedným z jeho vnútroštátnych súdov, ktoré majú právomoci rozhodovať v občianskych veciach. Na základe oznámenia Súdneho dvora stíha tento členský štát páchateľa pred vlastným príslušným súdom.

Článok 31

Pojednávania sú verejné, pokiaľ Súdny dvor bez návrhu alebo na návrh účastníkov konania nerozhodne zo závažných dôvodov inak.

Článok 32

V priebehu pojednávaní môže Súdny dvor samostatne vypočúvať znalcov, svedkov a účastníkov konania. Účastníci konania však môžu ústne vystupovať pred Súdnym dvorom len prostredníctvom svojich zástupcov.

Článok 33

O každom ústnom pojednávaní sa vyhotoví zápisnica, ktorú podpisuje predseda a tajomník.

Článok 34

Rozvrh pojednávaní zostavuje predseda.

Článok 35

Porady Súdneho dvora sú a zostávajú tajné.

Článok 36

Rozsudky musia byť odôvodnené. Obsahujú mená sudcov, ktorí sa zúčastnili rozhodovania.

Článok 37

Rozsudky podpisuje predseda a tajomník. Vyhlasujú sa na verejnom zasadaní.

Článok 38

Súdny dvor rozhoduje o trovách konania.

Článok 39

Predseda Súdneho dvora môže skráteným konaním, ktoré sa môže v nevyhnutnej miere odchýliť od pravidiel uvedených v tomto štatúte a ktoré je upravené v rokovacom poriadku, rozhodovať o návrhoch na pozastavenie uplatňovania napadnutého aktu podľa článku III-379 ods. 1 ústavy a článku 157 Zmluvy o ESAE alebo na vydanie predbežného opatrenia podľa článku III-379 ods. 2 ústavy, alebo na zastavenie výkonu rozhodnutia v súlade s článkom III-401 štvrtým odsekom ústavy alebo s článkom 164 tretím odsekom Zmluvy o ESAE.

Ak sa predseda nemôže konania zúčastniť, jeho miesto zaujme iný sudca podľa podmienok ustanovených v rokovacom poriadku.

Uznesenie predsedu alebo sudcu, ktorý ho zastupuje, má predbežnú povahu a v žiadnom prípade ním nie je dotknuté rozhodnutie Súdneho dvora vo veci samej.

Článok 40

Členské štáty a inštitúcie Únie môžu vo veciach prejednávaných pred Súdnym dvorom vstúpiť do konania ako vedľajší účastníci.

Rovnaké právo majú orgány, úrady a agentúry Únie a akákoľvek iná osoba, ktorá preukáže oprávnený záujem na rozhodnutí veci prejednávanej Súdnym dvorom. Fyzické alebo právnické osoby nemôžu vstupovať do konaní ako vedľajší účastníci medzi členskými štátmi, medzi inštitúciami Únie navzájom alebo medzi členskými štátmi na jednej strane a inštitúciami Únie na strane druhej.

Bez toho, aby bol dotknutý druhý odsek, môžu štáty, ktoré nie sú členskými štátmi a ktoré sú zmluvnými stranami Dohody o Európskom hospodárskom priestore, ako aj Dozorný úrad EZVO uvedený v tejto dohode, vstúpiť ako vedľajší účastník do konania vo veciach prejednávaných pred Súdnym dvorom, ak sa tieto veci týkajú niektorej z oblastí pôsobnosti tejto dohody.

Návrh na vstúpenie do konania ako vedľajší účastník môže obsahovať iba návrhy podporujúce iba jedného z účastníkov konania.

Článok 41

Ak riadne predvolaný odporca nepredloží žiadne písomné návrhy, Súdny dvor môže rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie. Proti tomuto rozsudku možno do jedného mesiaca od jeho doručenia podať návrh na zrušenie. Návrh na zrušenie nemá odkladný účinok na výkon rozsudku pre zmeškanie, pokiaľ Súdny dvor nerozhodne inak.

Článok 42

Členské štáty, inštitúcie, orgány, úrady a agentúry Únie a všetky ostatné fyzické a právnické osoby môžu v prípadoch a za podmienok stanovených rokovacím poriadkom podať proti rozsudku mimoriadny návrh na jeho zmenu, ak sa s nimi nekonalo ako s účastníkmi konania a sú týmto rozsudkom ukrátené na svojich právach.

Článok 43

Ak existujú pochybnosti o zmysle a účinku rozsudku, je Súdny dvor príslušný ho vyložiť na žiadosť jedného z účastníkov konania alebo jednej z inštitúcií Únie, ak na tom preukážu oprávnený záujem.

Článok 44

Návrh na obnovu konania možno Súdnemu dvoru podať, len ak boli zistené skutočnosti rozhodujúceho významu, ktoré v dobe vyhlásenia rozsudku neboli známe Súdnemu dvoru a účastníkovi konania, ktorý obnovu navrhuje.

Obnova konania sa začne rozsudkom Súdneho dvora, v ktorom sa výslovne uvedie, že jestvuje nová skutočnosť, ktorá umožňuje začať obnovu konania, a potvrdí, že z tohto dôvodu je návrh na obnovu konania prípustný.

Návrh na obnovu konania nemôže byť podaný po uplynutí 10 rokov od vydania rozsudku.

Článok 45

Rokovací poriadok stanoví osobitné lehoty zohľadňujúce vzdialenosti.

Uplynutie lehoty nie je na ujmu práva, ak dotknutý účastník konania preukáže existenciu nepredvídateľnej okolnosti alebo vyššej moci.

Článok 46

Nároky vyplývajúce z mimozmluvnej zodpovednosti Únie sa premlčujú po uplynutí piatich rokov od udalosti, ktorá ich založila. Plynutie tejto lehoty sa prerušuje podaním návrhu na začatie konania na Súdnom dvore, alebo ak oprávnená osoba pred týmto konaním uplatnila svoj nárok na príslušnej inštitúcii Únie. V poslednom uvedenom prípade sa návrh musí podať v lehote dvoch mesiacov podľa článku III-365 ústavy. Uplatnia sa ustanovenia článku III-367 druhého odseku ústavy.

Tento článok sa tiež vzťahuje na konanie o mimozmluvnej zodpovednosti proti Európskej centrálnej banke.

HLAVA IV

VŠEOBECNÝ SÚD

Článok 47

Na Všeobecný súd a jeho členov sa vzťahuje článok 9 prvý odsek, články 14 a 15, článok 17 prvý, druhý, štvrtý a piaty odsek a článok 18.

Články 10, 11 a 14 sa primerane vzťahujú na tajomníka Všeobecného súdu.

Článok 48

Všeobecný súd sa skladá z dvadsiatich piatich sudcov.

Článok 49

Členovia Všeobecného súdu môžu byť poverení vykonávaním funkcie generálnych advokátov.

Úlohou generálneho advokáta je verejne a úplne nezávisle a nestranne predkladať odôvodnené návrhy vo veciach predložených Všeobecnému súdu, a tým mu pomáhať pri výkone jeho úloh.

Kritériá pre výber vecí, ako aj postup vymenúvania generálnych advokátov sa ustanovia v rokovacom poriadku Všeobecného súdu.

Člen Všeobecného súdu, poverený, aby vo veci vykonával funkciu generálneho advokáta, sa nesmie zúčastniť rozhodovania o veci.

Článok 50

Všeobecný súd zasadá v komorách zložených z troch alebo piatich sudcov. Sudcovia si z vlastných radov zvolia predsedov komôr. Predsedovia komôr zložených z piatich sudcov sú volení na tri roky. Môžu byť znovuzvolení iba raz.

Zloženie komôr a prideľovanie vecí komorám upravuje rokovací poriadok. V určitých prípadoch, ktoré upravuje rokovací poriadok, môže Všeobecný súd zasadať v pléne alebo ako samosudca.

Rokovací poriadok môže taktiež ustanoviť, že Všeobecný súd môže zasadať vo veľkej komore v prípadoch a za podmienok bližšie určených v rokovacom poriadku.

Článok 51

Bez ohľadu na pravidlo uvedené v článku III-358 ods. 1 ústavy má Súdny dvor výlučnú právomoc rozhodovať o žalobách uvedených v článkoch III-365 a III-367, ktoré podal členský štát a ktorými sa napáda:

a) akt Európskeho parlamentu, alebo Rady alebo oboch inštitúcií rozhodujúcich spoločne alebo ich nečinnosť spočívajúca v neprijatí rozhodnutia s výnimkou:

   — európskych rozhodnutí prijatých Radou na základe článku III-168 ods. 2 tretieho pododseku ústavy,

   — aktov Rady prijatých na základe aktu Rady o opatreniach na ochranu obchodu podľa článku III-315 ústavy,

   — aktov Rady, ktorými táto vykonáva vykonávacie právomoci v súlade s článkom I-37 ods. 2 ústavy;

b) akt Komisie alebo jej nečinnosť spočívajúca v neprijatí rozhodnutia podľa článku III-420 ods. 1 ústavy.

Súdny dvor má tiež výlučnú právomoc rozhodovať o žalobách uvedených v tých istých článkoch, ktoré podala inštitúcia Únie proti aktu Európskeho parlamentu, Rady, oboch inštitúcií rozhodujúcich spoločne alebo Komisie alebo ich nečinnosti spočívajúcej v neprijatí rozhodnutia, ako aj o žalobách, ktoré podala inštitúcia proti aktu Európskej centrálnej banky alebo jej nečinnosti spočívajúcej v neprijatí rozhodnutia.

Článok 52

Predseda Súdneho dvora a predseda Všeobecného súdu určia na základe vzájomnej dohody podmienky, za ktorých úradníci a ostatní zamestnanci zamestnaní Súdnym dvorom poskytujú svoje služby Všeobecnému súdu, aby mu umožnili plniť jeho úlohy. Určití úradníci a ostatní zamestnanci podliehajú tajomníkovi Všeobecného súdu pod dohľadom predsedu Všeobecného súdu.

Článok 53

Konanie pred Všeobecným súdom sa spravuje hlavou III.

Ďalšie podrobnejšie a doplňujúce ustanovenia sa v prípade potreby ustanovia v jeho rokovacom poriadku. Rokovací poriadok sa môže odchýliť od článku 40 štvrtého odseku a článku 41 s cieľom zohľadniť osobitnú povahu konaní v oblasti práva duševného vlastníctva.

Odchylne od článku 20 štvrtého odseku môže generálny advokát predkladať svoje odôvodnené návrhy písomne.

Článok 54

Ak je návrh alebo iný procesný úkon, ktorý je adresovaný Všeobecnému súdu, omylom podaný tajomníkovi Súdneho dvora, ten ho ihneď postúpi tajomníkovi Všeobecného súdu. Obdobne, ak je návrh alebo iný procesný úkon, ktorý je adresovaný Súdnemu dvoru, omylom podané tajomníkovi Všeobecného súdu, ten ho ihneď postúpi tajomníkovi Súdneho dvora.

Ak Všeobecný súd zistí, že nie je príslušný konať a rozhodovať o žalobe, pre ktorú je príslušný Súdny dvor, postúpi túto žalobu Súdnemu dvoru. Obdobne, ak Súdny dvor zistí, že žaloba patrí do príslušnosti Všeobecného súdu, postúpi túto žalobu Všeobecnému súdu, ktorý sa nemôže v tejto veci vyhlásiť za nepríslušný.

Ak sú na Súdny dvor a na Všeobecný súd podané návrhy s rovnakým predmetom konania týkajúce sa tej istej otázky výkladu alebo napadajúce platnosť toho istého aktu, môže Všeobecný súd po vypočutí účastníkov konania prerušiť konanie až do vyhlásenia rozsudku Súdnym dvorom alebo, ak ide o žaloby podané na základe článku III-365 ústavy alebo článku 146 Zmluvy o ESAE, Všeobecný súd tiež môže rozhodnúť o postúpení veci tak, aby o nej mohol rozhodnúť Súdny dvor. Za rovnakých podmienok môže Súdny dvor tiež rozhodnúť o prerušení konania, ktoré na ňom prebieha; v takom prípade konanie pokračuje pred Všeobecným súdom.

Ak členský štát alebo inštitúcia napadnú rovnaký akt, Všeobecný súd rozhodne o postúpení veci tak, aby o nej mohol rozhodnúť Súdny dvor.

Článok 55

Tajomník Všeobecného súdu doručí konečné rozhodnutia Všeobecného súdu vo veci samej a rozhodnutia Všeobecného súdu, ktorými rozhodol len o časti prejednávanej veci alebo ktorými rozhodol o prekážke konania súvisiacej s námietkou nepríslušnosti alebo neprípustnosti, všetkým účastníkom konania, ako aj členským štátom a inštitúciám Únie aj vtedy, ak do konania vo veci prejednávanej Všeobecným súdom nevstúpili ako vedľajší účastníci.

Článok 56

Proti konečným rozhodnutiam Všeobecného súdu a proti rozhodnutiam, ktorými rozhodol len o časti prejednávanej veci alebo ktorými rozhodol o prekážke konania súvisiacej s námietkou nepríslušnosti alebo neprípustnosti, možno do dvoch mesiacov od doručenia napadnutého rozhodnutia podať odvolanie na Súdny dvor.

Toto odvolanie môže podať každý účastník konania, ktorý vo svojich návrhoch nebol úspešný vôbec alebo bol úspešný len čiastočne. Vedľajší účastníci konania s výnimkou členských štátov a inštitúcií Únie však môžu podať odvolanie len vtedy, ak sa ich rozhodnutie Všeobecného súdu priamo dotýka.

S výnimkou prípadov týkajúcich sa sporov medzi Úniou a jej zamestnancami môžu odvolanie podať aj členské štáty a inštitúcie Únie, ktoré nevstúpili do konania pred Všeobecným súdom ako vedľajší účastníci. V tomto prípade majú tieto členské štáty a inštitúcie rovnaké postavenie ako členské štáty alebo inštitúcie, ktoré by do konania na Všeobecnom súde vstúpili ako vedľajší účastníci.

Článok 57

Každá osoba, ktorej návrh na vstúpenie do konania ako vedľajší účastník Všeobecný súd zamietol, sa môže odvolať na Súdny dvor do dvoch týždňov od doručenia rozhodnutia o zamietnutí návrhu.

Účastníci konania môžu Súdnemu dvoru podať odvolanie proti každému rozhodnutiu Všeobecného súdu prijatému podľa článku III-379 ods. 1 alebo 2, alebo článku III-401 štvrtého odseku ústavy alebo článku 157 alebo článku 164 tretieho odseku Zmluvy o ESAE do dvoch mesiacov od ich doručenia.

Odvolanie uvedené v prvom a druhom odseku tohto článku sa prejedná a rozhodne sa o ňom podľa postupu uvedeného v článku 39.

Článok 58

Odvolanie na Súdny dvor sa obmedzuje len na právne otázky. Môže sa zakladať na dôvodoch nepríslušnosti Všeobecného súdu, vadách konania pred Všeobecným súdom, ktorými sú nepriaznivo dotknuté záujmy odvolateľa, ako aj na porušení práva Únie Všeobecným súdom.

Odvolaním nemožno napadnúť rozhodnutie o výške trov konania alebo o povinnosti účastníka konania ich nahradiť.

Článok 59

Ak je podané odvolanie proti rozhodnutiu Všeobecného súdu, konanie pred Súdnym dvorom pozostáva z písomnej časti a ústnej časti. V súlade s podmienkami ustanovenými v rokovacom poriadku môže Súdny dvor po vypočutí generálneho advokáta a účastníkov konania upustiť od ústnej časti konania.

Článok 60

Bez toho, aby bol dotknutý článok III-379 ods. 1 a 2 ústavy a článok 157 Zmluvy o ESAE, nemá odvolanie odkladný účinok.

Odchylne od článku III-380 ústavy rozhodnutia Všeobecného súdu, ktorými zrušujú európske zákony alebo európske nariadenia záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch, nadobúdajú právoplatnosť až po uplynutí lehoty uvedenej v článku 56 prvom odseku tohto štatútu alebo, ak bolo v rámci tejto lehoty podané odvolanie, po jeho zamietnutí, tým však nie je dotknuté právo účastníka konania podať návrh na Súdny dvor podľa článku III-379 ods. 1 a 2 ústavy alebo článku 157 Zmluvy o ESAE o pozastavenie uplatňovania európskeho zákona alebo európskeho nariadenia, ktoré bolo zrušené, alebo o nariadenie iného predbežného opatrenia.

Článok 61

Ak je odvolanie dôvodné, Súdny dvor zruší rozhodnutie Všeobecného súdu. Ak to stav konania dovoľuje, môže sám právoplatne rozhodnúť o veci samej, alebo môže vec vrátiť Všeobecnému súdu na ďalšie konanie.

Ak je vec vrátená späť Všeobecnému súdu, tento súd je v právnych otázkach viazaný rozhodnutím Súdneho dvora.

Ak je odvolanie podané členským štátom alebo inštitúciou Únie, ktoré nevstúpili do konania pred Všeobecným súdom ako vedľajší účastníci, dôvodné, Súdny dvor môže, ak to považuje za nevyhnutné, rozhodnúť, ktoré z účinkov rozhodnutia Všeobecného súdu, ktoré bolo zrušené, sa považujú voči účastníkom konania za konečné.

Článok 62

V prípadoch uvedených v článku III-358 ods. 2 a 3 ústavy môže prvý generálny advokát navrhnúť, aby Súdny dvor preskúmal rozhodnutie Všeobecného súdu, ak sa domnieva, že existuje vážne nebezpečenstvo, že by mohla byť dotknutá jednota alebo vnútorný súlad práva Únie.

Návrh musí predložiť do jedného mesiaca od vyhlásenia rozhodnutia Všeobecného súdu. Súdny dvor do jedného mesiaca od doručenia návrhu predloženého prvým generálnym advokátom rozhodne o tom, či rozhodnutie bude preskúmané alebo nie.

HLAVA V

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 63

Rokovacie poriadky Súdneho dvora a Všeobecného súdu obsahujú všetky ustanovenia potrebné na uplatňovanie tohto štatútu a v prípade potreby na jeho doplnenie.

Článok 64

Pravidlá používania jazykov uplatňované na Súdnom dvore Európskej únie ustanoví európskym nariadením Rada, ktorá sa uznáša jednomyseľne. Toto nariadenie sa prijme buď na žiadosť Súdneho dvora a po porade s Komisiou a Európskym parlamentom, alebo na návrh Komisie a po porade so Súdnym dvorom a Európskym parlamentom.

Do prijatia týchto pravidiel platia ustanovenia rokovacieho poriadku Súdneho dvora a rokovacieho poriadku Všeobecného súdu o používaní jazykov. Odchylne od ustanovení článkov III-355 a III-356 ústavy môžu byť tieto ustanovenia zmenené, doplnené alebo zrušené len s jednomyseľným súhlasom Rady.

Článok 65

1. Odchylne od ustanovení článku IV-437 ústavy všetky zmeny a doplnenia Protokolu o Štatúte Súdneho dvora, pripojeného k Zmluve o Európskej únii, k Zmluve o založení Európskeho spoločenstva a k Zmluve o ESAE, ktoré sa prijmú medzi podpisom Zmluvy o Ústave pre Európu a nadobudnutím jej platnosti, zostávajú v platnosti.

2. S cieľom včleniť ich medzi ustanovenia tohto štatútu budú zmeny a doplnenia uvedené v odseku 1 úradne kodifikované európskym zákonom Rady prijatým na žiadosť Súdneho dvora. Nadobudnutím účinnosti tohto kodifikujúceho európskeho zákona sa tento článok zruší.